

DECOLTEUL

NR. 2

APARE DIN
CÂND IN CÂND

UMORISTIC-INDEPENDENT

Girant Responsabil, CONST. TEODORESCU

ADMINISTRAȚIA
STR. ADRIAN 75

Iar aparem!

Iar aparem, dar nu de nevoie (adică siliți) ci ca să mai strângem rândurile alor noștrii, cari au cam fost prin concedii, pe la băi sau mai știu eu pe unde.

După cum am scris și în numărul 1, numele se va schimba la fiecare număr. De aceea aparem sub numele de „Decolteul”.

Vor zice unii: „De ce tocmai „Decolteul” și nu altfel?” Dar cei mai mulți, cari nu prea țin așa mult la titlu, le vor răspunde: „Fiindcă așa vor ei, ce poți să le faci?”

Sigur, că n'au ce să ne facă, dar noi ne simțim obligați să lămurim pe toată lumea:

I-am zis „Decolteul” din două motive:

I. Numărul acesta, e scris cam decollat și am voit ca titlul să corespundă.

II și cel mai principal motiv, a fost acesta: De acum înainte, nu mai avem ocazia zilnică, ca să admirăm decolteuri. De ce? vor zice unii. Lucrul e foarte simplu. A venit toamna și odată cu ea și frigul.

— „Ei și ce are aface?”

— „Are foarte mult aface”.

Mai întâi, toate cocoanele și d-șoarele noastre, cari toată vara au purtat decolteuri prea decollate și rochii scurte; acum se vor grăbi să și ia paltoanele.

Paltoanele vor fi mult mai lungi de cât rochiile, așa că nu-ți mai rămâne de admirat, dintr'un picioruș superb, de cât tocul pantofului.

Apoi, din decolteul din care admirai trăsăturile și conturările spatelui, gâturi ca de lebădă, albeața pielii, adâncitura dintre sâni și albeața și rotunjimea brațelor, nu-ți mai rămâne să admiri de cât nasurile roșii de frig, cari vor ieși afară, după aer, din blănurile cu cari doamnele și d-șoarele se vor înfofoli.

— „Ei! dar nu-i nimic. Tot ne mai rămâne ceva: Ba lurile, ceaiurile dansante, etc.

La bal sau la ceajuri, vei avea prilejul să vezi destule decolteuri și chiar să arunci priviri înăuntrul lor.

Și, poate chiar să ai plăcerea să sufli după acel decolteu — dacă ești mai îndrăzneț — pentru ca să răcorești sânii încălziiți din cauza dansului.

Ași mai avea încă multe de spus, dar spațiul restrâns nu-mi permite.

Inchei, însă fără a uita a vă aduce aminte, că numărul viitor va apare cu alt nume, dar pe care încă nu-l știm.

C. T.

Internaționala fetelor

Sculași voi fetelor frumoase, Voi pân' la douăzeci de ani; Să facem greve monstruase, În contra celor ce vor bani.

Sfârșiți odată cu vechiul obicei, Când dați bani să vă măritați; Azi noi și ori care femei, Nu ne mai trebuie bărbați!

Ci de azi înainte să ne facem [lux pe bani
Să fim fete cu minte, să nu-i [dăm la golani.
Că ei sunt lichele, ne dau gata [în câți-va ani.
Să fim noi pișichere ca săi [tocăm de bani.

Să strângem fetele din lume, Să cerem lege la 'mpărați; Bărbatului, să-i dăm noi nume, Să aibă bani, el, ca bărbat.

Destul a stors de bani pe biata Și au cerut cât voiau ei, [fata, Azi timpul învârtește roata, Noi cerem, să aibă zestre ei.

Rozica.

Teatrale

Luni seara, după cum se știe a fost trupa lui Tănase în localitate. O doamnă intră în sală în timpul spectacolului, dar la mijlocul sălii se oprește și rămâne cu ochii întinși la C. Tănase care era pe scenă, acesta o vede și o întreabă:

— „Ce cocoană nu mai poți să treci să de nasul meu?!!

— „.....!”

Atunci Tănase își ia nasul și-l întoarce la ureche, și cocoana trece înainte.

Lutz.

Sport

În Stadiu, publicul dă busnă. Arbitrul flueră puternic; Foot-Baliștii toți se-adună Și jocul începe temeinic.

Când aproape de isbândă, Jucătorii eminenți, „Passau” mingea cea rotundă, Dar arbitrul sună: **hent**.

Unul mic, dar iscusit, Se repede, dă un „șut”; El nu știe c'a greșit, Dar arbitrul sună: **haut**.

Mai aprig se'ncintă jocul, Praful se ridică 'n cer Și când să marcheze „golul”, Arbitrul sună: **corner**.

De la colț, îl bate „halful”, Ceilalți îi dau târcol, Iar „centrul” îl dă cu capul Și arbitrul sună: **gol**.

Triști, mai sunt inferiorii, În momentul de acum, Pe când veseli superiorii Strigă: **tarara-bum-bum!**

Mein-Leck.

Aviz

Facem la toți comunicare, Că primim spre publicare: Cântece cu viteji eroi, Episoade din război, Viersuri cu bune intenții Și fără multe pretenții.

Scrisoare găsită

Dragă gajico,

Din momentul când t'am janiț, m'ai parut mășto și bine la cravatie.

Afla ca barosanul s'a humorizat dă tine și dă când t'am ciulit mî să pare bulca mai hamară fiindcă nu t'am putut vrăji nici un cuvânt.

Daca m'a iubesti, cara-te hasta sara pană la colț și cumpara dă 5 biștari dovreac ca sa halim dă'mpriunelea, ca bat și eu caraimanu la tatea și-ți dilesco gologanii 'napoi.

Dar să nu dee benga sa cumperi și altcevașilea ca mandea nu vede franci dacă nu-i rost la caraiman.

Dar sondează bine marginea ca să nu janească cotoroanța ca-i nasulie grup.

Te pup,

Ragălie Zdrăgălie

pe conf. Codan.

Colțuri cernelate

Poveste

Pentru copii mari.

Tânăra Mya, fata unui bogătaș din provincie, se măritase de curând cu un bancher bogat, dar bătrân.

Înainte de Crăciun cu vre-o două săptămâni, angajaseră un fecior de masă, aproape un copil. Era de o frumusețe femeiască și n'avea de cât șase spre zece ani.

Într'o zi, pe când îi servea la masă, Mya se uită mai cu multă atenție la el, și îi plăcu așa de mult, în cât își făcu un plan. Chiar în aceeași seară soțul ei urma să plece pentru câteva zile așa că își putea foarte bine pune planul în aplicare.

Deci, cum a plecat soțul, a chemat camerista, — care-i era și confidentă, — și-i spunse planul ei.

După ce-i explică amănunțit ce are să facă, camerista se duce și caută, pe Vasile — așa se chema feciorul — și-i spune că la orele opt, să vină în camera ei ca să ia cheile să le ducă bucătăresei.

Dar asta nu era în legătură cu planul pe care îl discutase cu cocoana. Camerista prinse se mai de mult drag de fecior, iar cu ocazia asta un plan în colți în mintea ei. Cel puțin să aibă întâietate se gândi ea.

La opt, Vasile, se duce după cum i se spusese, să ia cheile. Bate la ușă, nici un răspuns, mai așteaptă puțin, iar mai bate, nimic, cum era cam frig, apasă pe cleanță și intră înăuntru.

În cameră, era o căldură înăbușitoare și un miros înbătător de tămâioară, dar și un întuneric de nu se putea distinge nimic. Mai stă el puțin, până se învață cu întunericul, și lângă pat găsește butonul electric, îl răsucește și de-odată se face lumină, iar el închide ochii fără să vrea.

După câteva secunde îi deschide, dar rămâne înmărmurit de spectacolul ce-i era înaintea ochilor. Camerista era despletită și dormea dusă, în costumul Evei, iar părul ei negru

Cupon Nr. 2.

corespondența cetitorilor

